

בש"פ 7471/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7471/20

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 28.10.2020 בעמ"ת 51626-10-20 שניתן על ידי השופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם המשיב: עו"ד אבי כהן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 28.10.2020 (עמ"ת 51626-10-20, השופט ע' דרויאן-גמליאל). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 25.10.2020 (מ"ת 54168-09-20, השופט א' מלמד).

2. ביום 24.9.2020 הוגש כתב אישום נגד המבקשהמייחס לו את העבירות הבאות: תקיפות בנסיבות מחמירות לפי

סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), איזוים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, וכן הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

3. בתמצית יצוין כי על פי המתואר בכתב האישום, ביום 20.9.2020 תקף המבקש את בת זוגו לשעבר (להלן: המתלוננת) תוך שהוא חונק אותה ומאיים לדקור אותה בסכין על רקע קשר זוגי שקיימה עם אדם אחר. המעשים האמורים נעשו תוך הפרתו של צו של בית משפט השלום מיום 7.9.2020 אשר אסר על המבקש ליצור קשר עם המתלוננת וכן הורה על הרחקתו ממנה למרחק שלא יפחת מ-500 מטרים למשך תקופה של תשעים ימים (בש"ע 11746-09-20, השופטת א' כתבי-ריבלין).

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו, ובו ביום הורה בית משפט השלום על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

5. בדיון שהתקיים ביום 30.9.2020 הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה נגדו, אך ביקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח, בהדגישו את עברו הפלילי הנקי. בתום הדיון הורה בית משפט השלום (השופטת מ' גרינברג) על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן עד לדיון שנקבע ליום 25.10.2020, וקבע כי בינתיים ימשך מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת. בית משפט השלום ציין כי התרשם מן המפקח המוצע וכי שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, בריחוק מן המתלוננת ובפיקוח מלא, עשוי להוות מתווה שניתן יהיה לשקול בחיוב. עם זאת, בית משפט השלום עמד על כך שהמעשים המתוארים בכתב האישום מלמדים על מסוכנות שאת עוצמתה צריך לבחון גורם טיפולי.

6. להשלמת התמונה יצוין כי ערר שהגיש המבקש על ההחלטה האמורה לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 60971-09-20, השופט ע' קובו) נמחק בהסכמת הצדדים, תוך שהמבקש שומר על זכותו לטעון בבית משפט השלום לשחרורו לחלופת מעצר מבלי להמתין לתסקיר אם שירות המבחן יבקש לדחות את מועד הגשת התסקיר בעניינו.

7. ביום 21.10.2020 הגיש שירות המבחן בקשה לדחיית המועד להגשת התסקיר בעניינו של המבקש עד ליום 11.11.2020, בשל אילוצים הנובעים ממצב החירום כתוצאה מנגיף הקורונה. למחרת היום הוגשה תגובה מטעם המבקש, ובה צוין כי הוא עומד על כך שהדיון בעניינו יתקיים במועד שנקבע. לאחר שהמדינה הביעה את הסכמתה לבקשת שירות המבחן, קבע בית משפט השלום כי טענות הצדדים יישמעו בדיון.

8. בדיון שהתקיים ביום 25.10.2020 המבקש טען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר עוד בטרם יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו. המבקש הדגיש כי הוא עצור כבר תקופה ממושכת וכי בית משפט השלום יכול לעמוד על טיבה של חלופת המעצר המוצעת מבלי להיזקק לתסקיר. בתום הדיון קבע בית משפט השלום כי נוכח העבירות המיוחסות למבקש אין מנוס מלהיעתר לבקשת שירות המבחן ולהמתין להגשת תסקיר. לצד זאת, בית משפט השלום קבע שאין לקבל את בקשת שירות המבחן במלואה והורה כי התסקיר יוגש עד לדיון הבא בתיק, שנקבע ליום 9.11.2020.

9. המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי על ההחלטה האמורה. בעיקרו של דבר, המבקש שב על טענתו כי על רקע העיכוב שחל בפעילותו של שירות המבחן, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר אף בהעדר תסקיר. בתום דיון

שנערך ביום 28.10.2020, דחה כאמור בית המשפט המחוזי את הערר. בית המשפט המחוזי עמד על כך שנוכח המגבלות החלות כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה, שירות המבחן נאלץ להתמודד עם עומס כבד. לצד זאת, בית המשפט המחוזי ציין כי יש להביא בחשבון אף את הציפייה של המבקש, ואחרים כמותו, לניהול הליך בזמן סביר. בנסיבות העניין, בית המשפט המחוזי ציין כי חרף השיהוי שחל, טיבן של העבירות המיוחסות למבקש מחייב להמתין לקבלת התסקיר מטעם שירות המבחן. בית המשפט המחוזי אף הוסיף כי לנוכח חומרת המעשים המיוחסים למבקש, שחרורו לחלופת מעצר כלל אינו מובטח.

10. בקשת רשות הערר שבפני מכוונת כלפי החלטה זו של בית המשפט המחוזי. בתמצית, המבקש שב על טענותיו שפורטו לעיל. לשיטתו, בנסיבות העניין יש מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר או לחלופין על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, מבלי להמתין לתסקיר של שירות המבחן בעניינו. המבקש מדגיש את עברו הנקי וטוען כי יש בחלופות האמורות כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו.

11. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה כי דין הבקשה להידחות, מבלי להידרש לתגובת המדינה.

12. כידוע, אמת המידה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" היא מחמירה, כך שהיא תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות וחריגות המצדיקות זאת כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות הנאשם (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011); בש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.1.2017); בש"פ 7604/18 טאהנ' מדינת ישראל, פסקה 12 (4.11.2018)). בעניינינו, המבקש לא התיימר לטעון כי עניינו מעורר שאלה משפטית עקרונית, ואף לא התרשמתי כי נגרם לו עוול בהתחשב במכלול הנסיבות. מעיון בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות עולה כי טענותיו של המבקש נבחנו ונשקלו היטב, וכי ההחלטות התקבלו בשים לב למאפייניו הקונקרטיים של המקרה ובהתחשב בטיב המעשים המיוחסים למבקש. הדברים אמורים מבלי לנקוט כל עמדה באשר להמשך הליך המעצר שצפוי להתברר כאמור לאחר הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש.

13. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשפ"א (30.10.2020).

ש ו פ ט ת